

[Ninn-Hansen.]

nedsat af statsministeren. Jeg ved egentlig ikke, hvad der er meningen med et sådant udvalg som det, statsministeren har nedsat, hvis man nu går over til en fuldstændig nydannelse på det administrative område uden at spørge det udvalg, der behandler alle andre ministeriers områder, så jeg går da ud fra, at den højtærede minister vil forelægge også dette forslag for administrationsudvalget. Vedrørende det administrative kan jeg i øvrigt helt henvise til departementschef Bruns udtalelse, der jo altså desværre ikke er optrykt i forbindelse med lovforslaget.

Så vil jeg gerne stille den højtærede minister nogle spørgsmål i denne forbindelse. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: hvad er grunden til, at dette lovforslag skal fremsættes og behandles netop nu, når dog repræsentanter for et betragteligt mindretal her i tinget har vendt sig imod det og $\frac{1}{3}$ af landsrådets medlemmer ved en afstemning har tilkendegivet, at de ønskede yderligere tid til overvejelse? Der er dog en række spørgsmål også i Grønlandsudvalget af 1960, der haster mere. Vi har ikke været begejstret for den tid, arbejdet har taget i Grønlandsudvalget af 1960; vi synes, det er gået for langsomt, men hvorfor trække dette problem frem, så længe der er spørgsmål vedrørende ejendomsretten i Grønland, matrikuleringen af Grønlands jord og flere andre ting, der ikke er behandlet? Det kan dog ikke haste, så længe Grønlandsudvalget af 1960 eksisterer, at få dette lovforslag tvunget frem, således som det er sket. Hvilke hensigter har den højtærede minister hermed? Ønsker ministeren et organ, der fra alle sider kan betragtes som egnet til at sikre politisk samarbejde om Grønland, eller ønsker den højtærede minister at anvende det flertal, som den højtærede minister i andre situationer har været med til at skabe, for at fremme lovforslaget nu?

Kort sagt, vil den højtærede minister forhandle om ændringer i dette forslag? Har ministeren ikke så meget tillid til de parlamentariske repræsentanter, der skulle vælges til dette Grønlandsråd, grønlandske repræsentanter og danske folketingsmedlemmer, at den højtærede minister tør overlade det til disse at vælge en formand for rådet? Gør departementschef Eske

Bruns kritik af lovforslaget ikke noget indtryk på den højtærede minister? Det er dog noget, man sjældent har set, at en departementschef på et område, der vedrører administrationen, fremsætter en så kraftig kritik, som det her er sket. Hvor stort mener den højtærede minister at sekretariatet skal være? Hvor mange embedsmænd skal placeres i det? Hvilke beføjelser skal de have, og hvad vil udgifterne blive til det sekretariat, man altså skal have ved siden af ministeriet og ministeriets embedsmænd? Og jeg har allerede spurgt den højtærede minister, om han vil forelægge lovforslaget for administrationsudvalget.

Den højtærede minister og vi har jo igennem det sidste års tid navnlig været uenige om en del spørgsmål af det, vi plejer at kalde indrepolitisk karakter. Vi har ikke helt kunnet forstå den højtærede ministers placering her, men det har vi talt om ved andre lejligheder. Vi har dog hidtil forstået det således, at den højtærede minister ville virke for i grønlandske spørgsmål at samle partierne her i det høje ting. Da den højtærede minister fremsatte dette lovforslag, vidste han på forhånd, at han ikke kunne samle partierne omkring det, for venstre og det konservative folkeparti havde forinden tilkendegivet en anden opfattelse. Derfor forstår jeg ikke, at den højtærede minister havde så travlt med at fremsætte det. Men jeg vil gerne vide, om den højtærede minister nu ønsker også på det grønlandske område at indføre en ny linje, og om det betyder, at den højtærede minister ikke vil tilvejebringe et samarbejde med de partier, der er i opposition til den nuværende regering.

Kirkegaard: Vi ved alle, at forholdene i Grønland er så forskellige fra vore hernede, at mange af de problemer, som der skal tages stilling til, også er anderledes end dem, som vi tumler med til hverdag. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at de problemer kommer til behandling i et udvalg eller et råd — her altså kaldet Grønlandsrådet, men navnet er ikke afgørende. Det er mere afgørende, at medlemmerne af det råd har kendskab til de forhold, der skal træffes afgørelser om, og at de, der ikke har det straks, får det, efterhånden som arbejdet skrider frem. Det er nødvendigt, at det er mennesker, der har